

ALLE- * Middagpauzedienst 7 september 2022 * DAG- Voorganger: ds. Arianne Geudeke – Wilnis KERK Thema: *Moet ik door het water gaan ...* (Jesaja 43: 2)

Als gezin, met grote kinderen, op vakantie gaan betekent een compromis sluiten over waarheen en wat en hoe. Over de bestemming waren we het dit jaar al vrij snel eens: we hadden alle vier, van jong tot ouder, zin in IJsland.

Maar de ene helft had een voorkeur voor hiken door de natuur met tent, slaapzakken, kookspullen en eten voor een paar dagen op de rug. De andere helft wilde liever het eiland rondrijden over de 1. Dat is de enige geasfalteerde rondweg over IJsland, waarbij je op alle plekken komt waar alle andere toeristen ook komen. Ikzelf behoorde, ik zeg het eerlijk, tot de laatste groep. Zo heel avontuurlijk ben ik niet.

We vonden een compromis: met een daarvoor geschikte auto, een 4x4 Land Cruiser, de binnenlanden van IJsland doorkruisen (geen asfaltwegen) en weg 1 zoveel mogelijk mijden: dus veel natuur en zo min mogelijk mensen.

In het programma dat de reisorganisatie voor ons samenstelde, stond op dag 11 een tocht uitgestippeld waarbij rivieren met de auto doorwaad zouden moeten worden. Inwendig slaakte ik een zucht van opluchting. De eerste 10 dagen kon ik nog heerlijk ontspannen meerijden.

Een rivier op dag 11, dat zouden we dán wel zien.

Hoe naïef kun je zijn en hoe onbekend met een land.

Op dag 3, rijdend dwars door de binnenlanden van IJsland, over smalle gravelwegen en zwarte lavasporen, stonden we opeens voor een rivier. Zonder brug, zonder veer. Het was omkeren of erdoorheen.

"Dat gaan we echt niet doen," piepte ik angstig vanaf de achterbank. "Dat gaan we natuurlijk wel doen," sprak manlief, de chauffeur, "daar hebben we nu juist deze auto voor gehuurd."

Hij stapte uit de auto om de diepte van de rivier van dichtbij te inspecteren; de kinderen hadden de camera's op hun telefoons al in de aanslag.

Ik kneep mijn ogen dicht en **Jesaja 42: 3** schoot door mijn hoofd.

Moet je door het water gaan - Ik ben bij je; of door rivieren - je wordt niet meegesleurd.

Dat kun je soms hebben, als dominee en als gelovige. Dat er opeens een lied of een bijbelwoord bovendrijft, dat heel toepasselijk is op de weg die je gaat. Dat je omarmt en prevelt om de weg te kunnen gaan.

Want iedereen komt op zijn of haar weg in het leven toch situaties en momenten tegen waarvan je denkt: *'Dit kan ik niet en dit wil ik niet; dit ga ik echt niet doen.'*

En soms, als het kán, keer je om. Maar soms ook kan dat niet. Móet je door, of je wilt of niet. Moet je vertrouwen op mensen, op materiaal. Op kennis en kunde van een ander of van jezelf. Mág je vertrouwen op een belofte, een gebed.

Moet je door het water gaan - Ik ben bij je; of door rivieren - je wordt niet meegesleurd.

Op dag 10 regende het. We gingen heerlijk naar een buitenzwembad met koude en warme baden. De regen deerde ons niet, nat werden we daar toch. Maar in IJsland betekent vandaag regen, morgen meer water in de rivieren. En een hoger waterpeil betekent minder toegankelijkheid en rivieren die niet meer te doorwaden zijn.

Op dag 11, de dag van de geplande rivierdoorwadingen - 2 dacht ik - op weg naar een vulkaan, stonden we opnieuw voor een brede, door de regen dieper geworden, rivier. Er kwam een ranger naar ons toe; ze inspecteerde de auto en zei: "Met jullie auto redden jullie deze rivier prima. En hierna volgen er nog zo'n 20 à 25 rivierdoorwadingen, maar dat zal voor jullie geen problemen opleveren."

Achterin de auto verschoot ik van kleur. Nog zoveel rivieren te gaan? Aan de gezichten van de mannen zag ik dat ze er zin in hadden.

Toen besloot ik niet meer te zeuren en niet meer angstig te zijn. Te vertrouwen op de inschatting van anderen en onze eigen ervaring. De woorden uit Jesaja bleven een houvast

Moet je door het water gaan - Ik ben bij je; of door rivieren - je wordt niet meegesleurd.

En ik begon het zelfs een beetje leuk te vinden!

Welke wegen we ook gaan, dichtbij of ver weg, bekend of avontuurlijk, in ons persoonlijk leven, maar ook met deze geloofsgemeenschap waarin we deze maand al 90 jaar met elkaar optrekken ...

Welke wegen we ook gaan, ook als we obstakels tegenkomen die onoverbrugbaar lijken: laten we blijven gaan in vertrouwen en met vreugde.

**Moet je door het water gaan – Ik ben bij je;
of door rivieren - je wordt niet meegesleurd.**

Amen

Zegen

Dat de weg zich voor je opent

Dat je de wind in de rug hebt

Dat de zon warm op je gezicht schijnt

De regens zacht op je velden neerdalen

En dat, tot wij elkaar weer ontmoeten,

God je bewaart in de palm van zijn hand.

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Amen.